

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/109/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520010263
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3520010263.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a členov senátu JUDr. Juraja Valášeka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci obžalovaného A. B. B., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C., B. XXX/XX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 15. júna 2023 odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 26. apríla 2022, sp. zn. 1T/50/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 26. apríla 2022 sp. zn. 1T/50/2020 bol obžalovaný A. B. B. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 28.09.2019 v čase o 15:20 hod. viedol ako vodič v katastri obce Krajné, D. E. F., po ceste III/1261 osobné motorové vozidlo SUBARU LEGACY, ev. č. B. XXXXX, v smere od obce Krajné, časť U F., k obci Vrbové, pričom počas prejazdu pravotočivej zákruty v rozpore s ustanovením § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, neprispôsobil rýchlosť jazdy najmä stavu a povahe vozovky, poveternostným podmienkam a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, v dôsledku čoho s vozidlom dostal na mokrej vozovke šmyk, pričom prešiel do protismernej časti vozovky, kde v uvedenom čase po uvedenej ceste v smere od obce Vrbové viedla osobné motorové vozidlo SUZUKI SPLASH, ev. č. B. XXXXX, vodička G. H., v dôsledku čoho došlo následne k zrážke vozidiel, po ktorej vozidlo SUZUKI SPLASH vyšlo mimo cesty, kde narazilo do svahu a vozidlo SUBARU LEGACY následne po zrážke narazilo do zvodidla nachádzajúceho sa vedľa cesty, pri dopravnej nehode došlo k zraneniu vodičky G. H., ktorá utrpela podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie mäkkých tkanív prednej steny hrudníka, pomliaždenie a podvrtnutie pravého ramena, uvedené zranenia si vyžiadali dobu liečenia od 28.09.2019 do 20.10.2019, menovaná bola objektívne obmedzená v obvyklom spôsobe života od 28.09.2019 do 20.10.2019, obmedzená v obvyklom spôsobe života bola v oblasti mobility, a taktiež v oblasti vykonávania nevyhnutných životných hygienických a stravovacích úkonov, ktoré boli spojené s fyzickou záťažou, manuálnou prácou a činnosťou, pri dopravnej nehode došlo taktiež k zraneniu spolujazdca vodičky H., I. A. H., ktorý utrpel pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy, podvrtnutie krčnej chrbtice, zlomeninu V. záprstnej kosti s posunom kostných úlomkov, pomliaždenie mäkkých tkanív ľavého kolena, uvedené zranenia si objektívne vyžiadali dobu liečenia od 28. 09. 2019 do 05. 11. 2019, menovaný bol objektívne obmedzený v obvyklom spôsobe života v dobe od 28.09.2019 do 05.11.2019 tým spôsobom, že bol obmedzený v oblasti mobility, kde u menovaného došlo k obmedzeniu v zmysle fyzickej aktivity – v zmysle manuálnej práce a činnosti vykonávanej ľavou hornou končatinou prípadne v obojručnej práci vzhľadom k fixácii krčnej chrbtice ako i ľavej hornej končatiny a taktiež i v oblasti nevyhnutných životných hygienických a stravovacích úkonov, ktoré boli spojené s fyzickou záťažou, manuálnou prácou a činnosťou, požitie alkoholických nápojov u vodiča A. B. B., ako i vodičky G. H. zistené nebolo.

Za tento trestný čin bol obžalovaný odsúdený podľa § 158 Trestného zákona, § 36 písm. I), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov, pričom podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, § 36 písm. I), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Zároveň súd prvého stupňa rozhodol, že podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodených: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., IČO: 35 937 874 a Sociálna poisťovňa, odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces a podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodenú J. H. odkázal zo zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko proti nemu obžalovaný podal v zákonnej lehote odvolanie proti výrokom o trestoch rozsudku, nakoľko ich považoval za neprimerane prísne.

Obžalovaný následne svoje odvolanie dodatočne písomne odôvodnil, pričom uviedol, že je riadne zamestnaný v PSA Trnava a FKM Servis a každý deň dochádza do zamestnania zo svojho trvalého bydliska, ktoré je v C., cca 30km. K tomu, aby sa dostal do práce na trojzmennú prevádzku, potrebuje využiť osobné motorové vozidlo a zároveň osobné motorové vozidlo využíva aj v rámci svojej pracovnej činnosti. Vodičské oprávnenie, ktorého sa trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá týka, nevyhnutne potrebuje pre výkon svojho povolania. V prípade, keby nemohol viesť žiadne motorové vozidlo po dobu 24 mesiacov, prišiel by o zamestnanie a finančný príjem. Zároveň by si musel nájsť prácu bližšie k svojmu trvalému pobytu, nakoľko by sa už ďalej nemohol do zamestnania presúvať osobným motorovým vozidlom. Ďalej uviedol, že má za to, že v tomto prípade bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá neprimerane prísny a v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.09.2019 sp. zn. 3To/57/2019, podľa ktorého: „Záver o primeranosti trestu je daný vtedy, ak sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Možno konštatovať, že páchatel'a môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu. Z toho vyplýva, že keď bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie – bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatel'ovi trestného činu. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý. Spravodlivým je vždy len primeraný trest. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste.“ V tejto súvislosti uviedol, že v prípade, ak by prišlo k vykonaniu trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, obžalovaný by prišiel o prácu, čím by vzniklo bezprávie voči jeho osobe. Poukázal na to, že sa ku skutku priznal, vinu nepoprel, svoje konanie oľutoval, nevyhýbal sa trestnému konaniu, dostavoval sa na všetky súdne pojednávania, nevytváral žiadne zbytočné obštrukcie ani prieťahy, ktoré by neprimerane predlžovali trestné konanie. Mal za to, že okresný súd mu mohol uložiť prísnejší trest odňatia slobody s podmienenečným odkladom a uložiť peňažný trest na úkor uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, čím by neprišlo k neprimeranému potrestaniu. Záverom navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a rozhodol tak, že obžalovanému uloží prísnejší trest odňatia slobody s podmienenečným odkladom, spolu s peňažným trestom na úkor uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátor do konania nariadeného verejného zasadnutia písomne nevyjadril.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadrila poškodená I. G. H., ktorá uviedla, že obvinený sa ku skutku nepriznal, naopak, poprel svoju vinu a tvrdil, že je nevinný. K oľutovaniu trestného činu prišlo až

na samotnom pojednávaní, predtým poškodených nijako nekontaktoval, ani sa neospravedlnil za dobu cca 2,5 roka. Tvrdenie obžalovaného, že pri zadržaní vodičského oprávnenia by nemohol dochádzať do práce a používať vozidlo pri svojej pracovnej činnosti a následne by prišiel o prácu a príjem, považuje za irelevantné, nakoľko trestnoprávna zodpovednosť nijako nesúvisí s pracovnoprávnym vzťahom a do práce môže dochádzať aj iným spôsobom. K neprimeranosti trestu uviedla, že práve odňatie vodičského oprávnenia a zamedzenie používania motorového vozidla by bol adekvátny trest pre obvineného a nie predĺženie doby podmieneného odkladu a uloženie peňažného trestu.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátor Krajskej prokuratúry v Trenčíne poukázal na zákonný a správny rozsudok súdu prvého stupňa vo všetkých jeho výrokoch a z tohto dôvodu navrhol, aby krajský súd odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku.

Obžalovaný A. B. B. na verejnom zasadnutí krajského súdu uviedol, že si uvedomuje svoju vinu za spáchanie nedbanlivostného trestného činu, keď ihneď po tom, ako a skutok stal, sa zaujímal o zdravotný stav poškodených, ktorým sa opakovane aj na hlavnom pojednávaní ospravedlnil, skutok ľutuje a v ostatnom poukázal na odôvodnenie svojho odvolania, ktorým sa domáha zníženia trestu zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, na verejnom zasadnutí dňa 15. júna 2023 preskúmal podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Obžalovaný bol uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, v ktorom zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody až na jeden rok a popri treste odňatia slobody je možné uložiť aj trest zákazu činnosti, pričom trest zákazu činnosti môže byť uložený na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu súvisiaceho s touto činnosťou. Obžalovaný inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví, tým že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu zákonom č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona.

Trest odňatia slobody uložený obžalovanému v zákonom upravenej hranici trestnej sadzby (0 až 1 rok) vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom so skúšobnou dobou vo výmere 24 mesiacov, a súčasne uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 24 mesiacov (taktiež v zákonom upravenej hranici 1 až 10 rokov), aj podľa záverov odvolacieho súdu zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám, stanoveným pre ukladanie trestov v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu i zistené pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie. Odvolací súd považuje uložený trest zákazu činnosti za adekvátny na to, aby zabezpečil ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný bol pred vydaním prvostupňového rozhodnutia 9 krát postihnutý v priestupkovom konaní, pričom všetky ním spáchané priestupky boli na úseku dopravy, z toho 6 z nich bolo za prekročenie maximálne povolenej rýchlosti. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že primárnou príčinou spôsobenej dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy obžalovaného, ktorá spočívala v spôsobe jazdy a rýchlosťou, ktorou jazdil. Skutočnosť, že uložené sankcie podľa zákona o priestupkoch obžalovaného nemotivovali k riadnemu dodržiavaniu predpisov a opakovane sa dopúšťal priestupkov na úseku dopravy, je znakom toho, že uvedené sankcie nepôsobili dostatočne výchovne na obžalovaného, aby sa ďalej nedopúšťal porušovania právnych predpisov a preto bolo nevyhnuté, uložiť

mu súčasne aj trest zákazu činnosti. Na dôvažok krajský súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný sa po vydaní rozhodnutia súdu prvého stupňa dvakrát znova dopustil spáchania priestupku na úseku dopravy, z ktorých jeden spočíval v prekročení maximálne povolenej rýchlosti. Opakované porušovanie rovnakého ustanovenia zákona o cestnej premávke svedčí o nespôľahlivosti obžalovaného k vedeniu motorových vozidiel. Okresný súd teda správne uložil obžalovanému v súlade s ustanovením § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. I), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu po dobu 24 mesiacov.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého výroku o treste zákazu činnosti v prospech obžalovaného, preto v tomto smere nepovažoval odvolacie námietky obžalovaného za dôvodné a neakceptoval ich.

So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.